

hver Mand eller Kvinde, der maa betragtes som Forsørger? Hvor stor er Gennemsnitsindtægten for alle dem, der konkurrere indbyrdes, som kæmpe for at faa hver sin Part af denne Totalindkomst paa 800 Mill. Kr.? Det kan være tvivlsomt, hvad man skal forstaa ved Forsørger. I denne Sammenhæng vil det være enhver, som forsørger sig selv, og enhver, som forsørger baade sig selv og tillige andre. Et Spørgsmaal, der da straks rejser sig, er, om man skal regne Tyende med. Det vilde i mange Tilfælde være rigtigt. F. Eks. Tjenestekarle paa Landet, der opføres i Statistikken som Tyende, maa nærmest betragtes som selvstændigt erhvervende. I det Tilfælde, at vi medregne Tyende, vilde vi faa omtrent 1 Million Forsørgere. Men hvis vi, for ikke at regne for højt, se bort fra Tyende, faa vi omtrent 800,000, det vil sige 1 Forsørger for hver $3\frac{1}{5}$ Individ. Nu var det gennemsnitlig ca. 327 Kr., der faldt paa hvert Individ, og vi ville altsaa ved at multiplicere dette Tal med $3\frac{1}{5}$ faa ud, hvad der i Gennemsnit tilfalder hver Forsørger. Det bliver et Beløb af ca. 1,040 Kr. Dette fordelt paa Aarets 365 Dage giver 2 Kr. 85 Øre pr. Dag, og fordelt paa 300 Arbejdsdage er det 3 Kr. 47 Øre pr. Dag. Dette er alt, hvad der tjenes her i Landet. Nu vil man maaske sige: Det er ikke muligt, at det skulde være saa lidt; for de allerfleste vil det synes forbavsende, at den gennemsnitlige Indkomst hele Landet over virkelig ikke skulde være større. Men lad nu ogsaa være, at der er regnet galt; lad der være regnet 10 eller 20 pCt. forkert — 20 pCt. vilde være 160 Mill. Kr. —; det er da klart, at dette er en overmaade stor Sum, naar det gælder om, hvad der bliver tilovers til at spare op af og forøge Landets Formue med; men i den Sammenhæng, hvorom det her drejer sig, naar det hele skal fordeles paa samtlige Landets Indvaanere, bliver det af langt mindre Betydning. Selv om vi regne, at Indtægten i Virkeligheden er 20 pCt. højere, end her er forudsat, faa vi dog kun en Indtægt af 3 Kr. 42 Øre pr. Dag Aaret rundt, altsaa 1,250 Kr. for hver Forsørger som Gennemsnit. Det fremgaar da heraf aldeles tydeligt — og det ved jo da ogsaa enhver —, at det er umuligt, at Arbejdslønnen under disse Forhold kan være 3 Kr. pr. Dag for enhver, hele Landet over. Og medens det kan være særdeles smukt og prisværdigt at stræbe at bringe Arbejdslønnen op til dette Maal, er det givet, at med de Indtægtskilder, som vi her i Landet raade over, og med det

Udbytte, som vi for Tiden have af vort Arbejde, vil der ikke kunne blive Penge nok dertil, saa længe vi ikke alle resignere til at nøjes paa det nærmeste med de 3 Kr. om Dagen. Det vil da sige, at enhver Rigsdagsmand, der tjener et halvt Aar igennem sine 6 Kr. om Dagen, han har faaet sin Part. Han har ikke mere at forlange.

Ordføreren (Blem): Lige over for det ærede Mindretals Ordfører kan jeg henholde mig til, hvad den højtærede Minister udtalte, og ligeledes henholde mig til mine Udtalelser fra før. Efter de Oplysninger, der foreligge, kan man ganske vist ikke komme op over 2 Kr. 50 Øre om Dagen, hvis vi skulle holde os den Regel efterrettelig, at Staten ikke skal skrue Lønnen højere, end private give i samme Stilling, eller med andre Ord, lignende Lønning for lignende Arbejde paa samme Plads. Det ærede Medlem har jo vistnok Ret i — jeg tvivler ikke derpaa — at der findes en Priskurant for Jordarbejdere, Betonarbejdere og Kloakarbejdere; men de pleje som Regel ikke at arbejde hele Aaret rundt, der er som oftest en Tid om Vinteren, da de ikke kunne arbejde. Anderledes er det med disse daglønnede Arbejdere i Slotshaven. Efter de private Meddelelser, der foreligge, og som jeg har set, er der ingen Tvivl om, at en Dagløn af 2,50 Kr. svarer til, hvad private give for et Arbejde, der dog bedre kan stilles i Klasse med dette end de af det ærede Medlem nævnte Arbejder. Det er heller ingen ringe Forhøjelse, man er kommen til i Aar, fra 2 Kr. til 2,50 Kr., eller for Kvinder fra 1 Kr. til 1,50 Kr.

Med Hensyn til Gilleleje Havn skal jeg udtale, at det glædede mig at høre, at den højtærede Minister vil drage Omsorg for, at vi faa nøjagtige Pejlingsmaal baade for Foraar og Efteraar, saa at man ligefrem kan studere Spørgsmaalet om Tilsandingen der. Naar den højtærede Minister udtalte, at Vandbygningsvæsenet fremdeles fastholder, at hvis man ogsaa faar den østlige Mole bygget, vil Tilsandingen enten ikke finde Sted eller ikke komme til at gøre Skade — det var jo egentlig Meningen —, forstaar jeg ikke rigtig dette. Naar Tilsandingen kommer fra Vest mod den Mole, der er bygget, kan en Mole, bygget øst for den, jo dog ikke hindre, at Tilsandingen vil blive som hidtil vest fra, saaledes at Landgrænsen flytter sig ud langs Molen. Ligesom vi nu have Landgrænsen paa 4 Fod dybt Vand sam-